

Mācības un darbs kopā

Grandiozi uzdevumi izvirzīti PSKP CK un PSRS Ministru Padomes tēzes talākā ekonomikas, zinātnes un kultūras attīstībā mūsu zemē. Goda pilna loma šo uzdevumu izpildē piekrīt jauniešiem un jaunietēm, kas aktīvi piedalās radošā darbā. Tagadējā laikmeta ražošana prasa no strādniekiem lielas zināšanas un teorētisku sagatavotību. Tāpēc arvien kuplāks jauno strādnieku pulks sekmiņi apvieno darbu ar mācībām strādnieku jaunatnes skolās, vakara un neklātiese tehnikumos un institūtos.

Katrū gadu desmitiem jauniešu sekmīgi apvieno darbu ar mācībām, iegūst septiņgādīgo un vidusskolas izglītību Līvānu strādnieku jaunatnes skolā. Šī jauno strādnieku tiekseme pēc zināšanām ir pilnīgi pamatota. Lūk, 11. klases komjaunietis-ekskavatora strādnieks Jānis Bojārs un pārdevēja Otilija Čipāne

8. klases skolnieks, autoinspektors Makarijs Fedorovs un 7. klases skolnieks-šoferis komjaunietis Pēteris Birzāks un daudzi citi nevien labi mācīs, bet arī no dienas die nā ceļ savas zināšanas. Šo jauniešu dzīve kļūst arvien saturīgāka un interesantāka, paplašinās viņu redzes loks.

Sodienas strādniekam jābūt ar visdažādākajām interesēm. Viņam jālasa daiļliteratūra, jāinteresējas par jauniem zinātnes atklājumiem, jāmil teātris, jānodarbojas ar sportu, sistemātiski jāceļ savs vispārizglītojošais līmenis.

Sakārā ar padomju skolu jaunajiem uzdevumiem, strādnieku jaunatnes skolām ir sevišķi liela nozīme. Strādajot ražošanas uzņēmumos un apmeklējot strādnieku jaunatnes skolu, jaunieši un jaunietes var pilnveidot savu kvalifikāciju, praksē pieletot gūtās teorētiskās zināšanas. Viņi labāk var noskaidrot savas spējas un intereses, pareizāk izvēlēties augstāko mācību iestādi, ja vien vēlās turpināt izglītību.

Panākta, lai visi strādnieki kļūtu kulturāli un izglītīti cilvēki, ir nevien skolas uzdevums, bet visas sabiedrības lietai.

N. Fridmanis,
Līvānu strādnieku jaunatnes vidusskolas direktors

Kompleksā ražošanas uzlabošana

Ivanovas tekstilkombinātā notiek plānveidīga ražošanas procesu kompleksā mehanizācija un automatizācija. Vi dējo un kapitālremontu laikā modernizē vienveidīgu darbgaldu mašīnu grupas. Tas nodrošina iekārtas ražīguma pieaugumu. Ieviešot darbā kompleksā mehanizāciju, kombināts savērtās produkcijas daudzumu gada laikā palielinās gandrīz par 3,5 tūkstoši tonnām.

Attēlā: ceha strādniece J. Belokurova ar automātisko nonēmēju noņem diegu spiltes.

TASS fotochronika

Apbalvoti izglītības darbinieki

Par labu mācīšanas un audzināšanas darbu Latvijas PSR Izglītības ministrija apbalvojusi novembra mēnesi ar krūšu nozīmi „Teicamnieks izglītības darbā” sekojošus mūsu rajona skolotājus:

1. Vingri, Annu — Jersikas 7-gadīgās skolas skolotāju.
2. Cvetkovu, Luciju — Ezeru pamatskolas skolotāju.
3. Ar Latvijas PSR Izglītības ministrijas un Izglītības darbinieku arodbiedrības CK goda rakstu Agafonovu, Aleksandru — Vorošilova kolhoza priekšsēdētāju, par skolas celtniecību un elektrifikāciju.

A. Lustiks.
TIN vadītājs

Mums raksta

Jāpadomā arī par vakarskolniekiem

Būtu lieki runāt par kino lielo nozīmi mākslas dzīvē. Laba filma palīdz cilvēkam augt, kļūt pilnvērtīgam. Sevišķi liela nozīme kino astāj uz jaunatni. Un arī tik daudz vērtīgu pamācošu filmu velts tieši jaunatnei.

Daži vārdi būtu sakāmi par pašreizējo filmu demonstrēšanas kārtību Kultūras namā, un kā šāda kārtība savienojama ar vakarskolas dzīvi. Daudzi pilsētas un apkārtējo kolhozu jaunieši apmeklē Līvānu strādnieku jaunatnes vidusskolu un tā ir pozitīva parādība. Bet kā ir ar šo jauniešu kino apmeklēšanu?

Vakarskola nedarbojas nedēļā trīs dienas: trešdienās, sestdienās un svētdienās. Sestdienās un svētdienās pa-

rasti tiek demonstrēta viena un tā paša filma. Vakarskolniekiem, kurš seko mākslai līdzi, atliek iet periodiski katru sestdienu uz kino, neskatojies uz filmas saturu un vai filma ir viņa gaumē. Otrs ceļš ir patvarīgi mācību laikā aiziet uz vēlamo filmu. Līdztekus cieš skolas disciplīna.

Būtu vēlams, ja šajā jautājumā kultūras nodaļa ietu preti un sevišķi populāras filmas, sazinoties ar vakarskolas direkciju, demonstrētu laikā no pulksten 17.30. Šādus seansus bez stundu kāvējumiem varētu apmeklēt vakarskolnieki. Arī nakts maiņu strādniem būtu izdevīgāk apmeklēt minēto seansu nekā pulksten 19.00. To, bez šaubām, apmeklētu arī pāreja publika.

K. Amatnieks

ŠADA «TIRGOŠANĀS» JAIZBEIDZ

Nesen atpakaļ Līvānu RTS saņēma lielāku sūtījumu lopbarības krīta rajona kolhoziem. Šī vērtīgā minerālbarība lopiem loti nepieciešama un kolhozi to labprāt arī ie pērk. Taču nesaprota, kādēļ RTS lielo krīta sūtījumu kolhoziem uzspiež iepirk vi su vienā reizē. Ja šajā laikā

kāds kolhoza pārstāvis iera dās RTS kantori, tad tam gandrīz ar varu piespieda paņem rēķinu par lopbarības krītu. Dažiem kolhoziem šīs krīta daudzums bija pat 10—15 tonnas un tā kolhozo saņem arī krītu. Viņam izdeva arī izdošanas zīmi par lopbarības krītu, kurā „pilnvarotais“ parakstās. Tad pēc pastāvošās kārtības RTS ietur bankā no kolhoza naudu un krīta izdošana beigusies.

Tā šā gada 21. novembrī kolhoza „Uzvara“ valde pilnvaroja kolhoznieku b. Lazdu saņemt no RTS 4 tonnas amonija sulfāta, bet nolikta vas pārzinis b. Vindulis pie rakstīja arī krītu un izsniedza kopēju izdošanas zīmi 4 tonnām amonija sulfātu un 5 tonnām lopbarības krītu. Parakstoties par amonija sulfātu, pilnvarotais parakstījās arī par „saņemto“ krītu.

Savā pastāvēšanas posmā RTS kolhoziem ir sniegusi ne mazu palīdzību. Taču šādu vecu „tirgošanās“ veidu RTS-am jāizbeidz un jo ātrāk, jo labāk.

O. Smilga,
kolhoza „Uzvara“ agronom

Pa „Uzvaras Cēla“ materiālu pēdām

«Kolhozā «Druva» tehnika pamesta novārtā»

Rakstā ar šādu virsrakstu nesen kritizējām kolhoza „Druva“ mehāniķi Alfredu Rušenieku par viņa nolaidīgo darbu. Kolhoza priekšsēdētājs b. Pastars redakcijai ziņo, ka rakstā minētie fakti atbilst patlesībai un valde A. Rušeniekiem izteikusi rājienu.

(LTA)
Redaktore H. JEROFEJEVA

Izdevīga kultūra

šo kultūru audzēja apmēram 800 hektāru platībā. No šās platības tiks novākti vismaz 24 tūkstoši tonnu zaļās masas.

Kolhozos „Sigunda“, „Atmoda“, „Sigulda“, Raiņa kolhozā un citos lauksaimniecības artejos no katra hektāra ie gūst 400—500 centneru zaļās masas, bet daudzas slaucējas savas piefermas laukos izaudzējušas, pārrēķinot uz hektāru, pa 700 centneriem lopbarības kāpostu.

Gatavojoties partijas ārkārtējam XXI kongresam, kolhozu slaucējas uzņēmušās saistības par godu kongresam gūt jaunus darba panākumus — celt piena lopu produktivitāti. Še liela loma ir lopbarības kāpostiem. Lauksaimniecības artejos „Ezerciems“, „Sigunda“ un Raiņa kolhozā katrai govi izbaro 20—25 kilogramus lopbarības kāpostu dienā. Tāpēc izslaukumi ir gandrīz tikpat labi kā vasarā. Kolhoza „Draudzība“ slaucējas bb. Mačiuka, Čunkure un

citas pašlaik no katras govs izslauj 15—20 kilogramus pie na dienā. Vēl augstāki izslaukumi ir izcilajām slaucējām Veronikai Vanagai no Raiņa kolhoza, Lilijsi Ekmanei no arteja „Spēks“.

Iepriekšējo gadu pieredze pārliecinājusi kolhozus, ka audzēt lopbarības kāpostus ir loti izdevīgi. Tāpēc 1959. gada šīs kultūras platības ievērojami paplašinās. Katra slaucēja audzēs lopbarības kāpostus savā piefermas laukā.

Pašlaik visos kolhozos izrauga laukus lopbarības kāpostu audzēšanai, izved uz tiem mēsojumu. Rajonā zaļajam konveijeram iesēti 310 hektāri ziemas rudzu. Tiklīdz tos nopļaus, zemi atkal mēlos, apstrādās, un kolhozi tājā iedēstīs lopbarības kāpostus. Šā gada pieredze rāda, ka pēc rudziem kāposti dod labas ražas.

(LTA)